

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **G. T.**, zastoupené JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Moravská Ostrava, Sadová 553/8, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 2.5.2012, **o invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 2.5.2012 č.j. X rozhodla, že námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.2.2012 č.j. X se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 2.5.2012 podala žalobkyně včas žalobu, v níž nesouhlasila se závěry žalované, přičemž zdůrazňovala, že nebyl správně a úplně posouzen její zdravotní stav. Poukazovala na vývoj svých zdravotních obtíží s prognózou nezbytného intervenčního zákroku a také na rozpory mezi jednotlivými posudky, když dle jejího přesvědčení od přiznání invalidního důchodu v r. 2010 se její zdravotní stav nejenže nezměnil, ale prokazatelně zhoršil, což svědčí o progradaci postižení. Navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalobkyně udělila dne 5.6.2012 plnou moc advokátovi JUDr. Milanu Ostřížkovi.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 2.2.2012 odňala žalobkyni dle ust. § 56 odst. 1 písm. a/ zák. č. 155/1995 Sb. invalidní důchod od 12.3.2012. V odůvodnění mimo jiné uvedla, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě ze dne 10.1.2012 již žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 30 %.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s odkazem na závěr posudku posudkové komise MPSV ČR Ostrava, který byl v průběhu řízení vypracován.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 2.5.2012, dále rozhodnutím ze dne 2.2.2012, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 22.8.2012, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaného posudku posudkové komise MPSV ČR, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobkyně, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Opavě proběhlo dne 10.1.2012 jednání, u něhož byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, avšak pokles její pracovní schopnosti byl ohodnocen pouze 30%. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 2.2.2012, jímž žalobkyni invalidní důchod odňala od 12.3.2012.

V podaných námitkách potom žalobkyně zejména poukazovala na stejné skutečnosti, jaké pak uváděla v žalobě a zdůrazňovala, že došlo ke zhoršení zdravotního stavu, a to zejména pokud jde stav její bederní páteře.

Dle posudku o invaliditě ze dne 27.3.2012 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službou, pracoviště pro námitkové řízení, byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, tedy se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII, odd. E, položka 1, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 30%.

Žalovaná její námitky zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 2.5.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 22.8.2012 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené

v posudkovém spisu žalobkyně, a dále ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. R. Měla také k dispozici nálezy chirurgické, ortopedické, endokrinologické, neurologické, jakož i propouštěcí zprávy z hospitalizací žalobkyně a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Opavě. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1, písm. c/ - chronický vertebrogenní bolestivý syndrom krční a bederní páteře na podkladě degenerativních změn prokázaných v obou úsecích páteře se závažnou dysfunkcí bederního úseku páteře s často recidivujícími projevy kořenového dráždění v oblasti L5/S1, kdy z rozmezí 30-40% stanovila dolní hranici 30 %. Komise konstatovala, že posouzení zdravotního stavu žalobkyně dne 17.9.2010 na OSSZ v Opavě bylo posudkovým omylem, protože nelze horní hranici 40 % odůvodnit plánovanou operací v etáži C5-6, mělo být tedy hodnoceno nejvýše 30 %, když žalobkyně byla i tehdy schopna práce prodavačky či uklízečky s omezeními běžnými pro osoby s onemocněním páteře. Žalobkyně nebyla schopna práce se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen, těžké fyzické práce a práce ve vynucených polohách.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 2.5.2012.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných,

smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 2.5.2012 nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo u ní o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Podmínky pro ponechání invalidního důchodu žalobkyně neplnila, když dle posudku o invaliditě vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení v Opavě dne 10.1.2012, jakož i dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 27.3.2012 a zejména dle posudku PK MPSV ČR v Ostravě dne 22.8.2012 již nebyla invalidní, když pokles jejího pracovního potenciálu činil pouze 30%. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise MPSV ČR posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení posudkového lékaře a odborné lékařky – neuroložky, tedy lékařky z oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně, přičemž rovněž přihlédla k námitkám vzneseným zástupcem žalobkyně, jakož i ke zprávám o hospitalizacích žalobkyně. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobkyně byl chronický vertebrogenní bolestivý syndrom krční a bederní páteře a šlo o středně těžké funkční postižení.

Krajský soud shodně se závěrem posudku PK MPSV ČR v Ostravě uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí, to je k 2.5.2012 již nebyla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a nešlo u ní o invaliditu dle § 39 odst. 1 téhož zákona, když pokles pracovní schopnosti dosahoval 30 %.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Pokud zástupce žalobkyně u ústního jednání soudu dne 29.10.2012 zdůrazňoval, že u ní postupuje zhoršování zdravotního stavu na dalších úsecích páteře a bude muset následovat intervenční zákrok - operace, soud k tomu poukazuje na ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož je povinen posuzovat skutkový i právní stav ke dni vydání rozhodnutí, tedy k 2.5.2012.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 29. října 2012

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**